

bygningen (Kancellihvælvingen) for at fremtage Sager til Justits- og Indenrigsministeriet fra de høje Reoler, ligesom jeg i en Del Aar har deltaget i Fremtagning af Sager i Provianthuslokalerne. Jeg har ogsaa prøvet, hvad det er i Halvmørke at maatte tage en Pakke ud i Flæng og bære den til Vinduet for saa at opdage, at det var en Nabopakke, som skulde være taget, og at maatte med valne, af Kulden halvstive eller stive Fingre løse Snore op paa de til Frysepunktet eller lavere afkølede Pakker og binde dem til igen. Jeg ved af egen Erfaring, hvorledes Fødder og Ben til op over Knæet afkøles og blive føleløse af Kulde under sligt Arbejde, medens man til Nød kan beskytte Overkroppen med en gammel Vinterfrakke og Underlivet ved at binde en Snor omkring sig. Under Frostperioden før sidste Jul prøvede jeg paa ny til en Undersøgelse at gennemgaa et Parti Amtsregnskaber ved et Bord paa 2den Sal i Provianthuset, for at undgaa Transport af de skidne Pakker ind i Kontorlokalerne. Skønt jeg var vel indpakket, var jeg efter tre Kvarters Arbejde saa forkommen af Kulden, at jeg først ud paa Eftermiddagen blev rigtig opvarmet igen. Jeg har ligesom Andragerne oplevet, at det gennem Provianthusbygningens gamle og utætte Tag og daarlige Lofter ved pludselig Tøbrud inddrivende Vand er frosset til Is, som maatte hugges op paa Gulvet i Etagerne i Provianthuset, fordi Temperaturen i dette fremdeles var under Frysepunktet, ligesom jeg atter og atter har set det indtræffe, at Vinduerne i denne Bygning er frosset udvendig, fordi den en Gang indkomne kolde Luft kun langsomt ombyttes med varmere. Forholdet er nemlig det med Provianthuset, at det utætte Tag og de utætte ældgamle upudsede Loftbrædder i de forskellige øvre Etager straks give Adgang for de kolde Vinde fra Øst og Sydøst; den kolde Luft synker hurtig saa langt ned, som den kan komme, medens omvendt den varme Luft udefra paa Grund af sin mindre Vægt har vanskeligere ved at trænge ned i Bygningen og fortrænge den deri lagrede kolde Luft, som bevares af de $3\frac{1}{2}$ Alen tykke Mure. Enhver Storm fører dernæst gennem de nævnte Utætheder Masser af det københavnske Kulstøv og andet Støv ind i Arkivlokalerne, hvorved Bøger og Pakker tilsmudsnes og alle Forsøg paa Rengøring trodses.

Om de alt for høje Reoler i Arkivlokalerne og den dermed forbundne Fare for at styrte ned af Stigerne og forslaa sig har jeg allerede udtalt mig overfor det høje Ministerium i Skrivelse af 9. Januar 1906. Medens Ulemperne ved de slet oplyste Lokaler vel kan hæves i selve Hvælvingerne ved Nedsikring af de høje Reoler, Hvælvingernes Hvidtning og Indlæggelse af elektrisk Lys, bør saadant ikke uden Ombygning indlægges i Provianthuslokalerne paa Grund af disses bekendte, ofte omtalte store Brandfarlighed.

Der er dernæst ikke Tvivl om, at Andragerne have fuldstændig Ret i, at de Forhold, hvorunder de maa arbejde i Magasinlokalerne, særlig i de til Rigsarkivets 2den Afdeling knyttede, uundgaaelig medfører Skade for deres Helbred. At Indaandingen af den store Mængde Støv, som stadig rejser sig fra fremtagne Bøger og Pakker, er skadelig, behøver ingen nærmere Paavisning. Naar Assistent Melsted i 1903, i Virkeligheden meget imod sit Ønske og sin Tilbøjelighed, traadte udenfor Nummer i Rigsarkivet for udelukkende at fremme sit litterære Arbejde, var Grunden den, at han ikke kunde taale at indaande Støvmasserne i Arkivmagasinerne. Paa Forhaand maa det formodes, at længere Tids Arbejde i hvert Fald i 2den Afdelings Lokalers Kulde og Træk maa medføre Fare for Rheumatisme og Sygdomme i Aandedrætsorganerne, og i Virkeligheden er det ogsaa gaaet saaledes. Baade Arkivar Kringelbach og Arkivsekretær Bloch have paadraget sig kronisk Reumatisme, særlig sidstnævnte. De have